



Иван Вазов

Тя

Жена, вълшебница, богиня.
На блянове и чувства нежни
жив извор, бистър и кристален,
на мойте бдениња образ глаен,
на дни ми в мрака безнадеждни
луч светъл, идеален.

Жена, вълшебница, богиня.
Жена любима в пишна младост,
мил ангел пратен от небето,
за мен мъчение и радост,
дошъл да ми налей сърцето
със трепети и сладост.

Жена, вълшебница, богиня.
Сърце – злато, душа – загадка,
ту муза нежна, ту сирена,
безцен пахар с отрова сладка,
на моята душа пленена
тъмница и вселена.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5129>]